

İlgili Kanun / Madde
506 S. SSK/Ek-5

T.C
YARGITAY
HUKUK GENEL KURULU

Esas No. 2025/10-253

Karar No. 2026/411

Tarihi: 24.06.2026

●İTİBARI HİZMET SÜRESİ

ÖZETİ: Somut olayda davalıya ait işyerinde 16.09.1991 tarihinden itibaren matbaa ve laklama işinde çalışan davacının 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesi kapsamında itibari hizmet süresinin tespiti, yaşlılık aylığı bağlanması ve birikmiş aylıkların yasal faizi ile ödenmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi istemiyle açtığı eldeki davada, davacının 16.09.1991 tarihinde davalı işyerinde laklama makinesi operatörü olarak çalışmaya başladığı, 31.03.2017 tarihine kadar çalışmasının devam ettiği, Özel Dairenin işyerinin plastik ve kağıt ambalaj malzemesi üzerine basım yapılan işyeri olduğu yönündeki kabulünün aksine İlk Derece Mahkemesindeki yargılama sırasında yapılan keşif sonrası düzenlenen 02.01.2020 tarihli bilirkişi kurulu raporunda işyerinde teneke ambalaj malzemesi üzerine matbaa makinelerinde baskı işi yapıldığı, baskının dayanıklılığının arttırılması için öncesinde laklama yapıldığı için işyerinin aynı zamanda basım işlerinin yapıldığı bir işletme olduğu, laklama makinası operatörü olarak çalışan davacının çalıştığı fiziksel ortamın koşulları ve kullanılan kimyasallar nedeniyle ortaya çıkan zararlı gazlara, ayrıca makine temizliğinde kullanılan solvent buharlarına maruz kaldığı yönünde tespitlere yer verildiği, tanık beyanlarından da davacı ile aynı bölümde çalışanların teneke üzerine baskı işini yaparken kimyasallara maruz kaldıklarının anlaşıldığı, bu itibarla davalı şirkete ait işyerinin mahiyeti matbaa olmasa dahi

baskı makineleri ile metal (teneke) ambalaj malzemeleri üzerine baskı işlemi yapılan bir işyeri olması nedeni ile davacının davalı işveren yanında 30.09.2008 tarihine kadar geçen çalışmaları yönünden 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesinin (II) numaralı bendi kapsamında itibari hizmet süresinden yararlanması gerektiği açık olmakla davacının dava konusu talepleri hakkında karar verilmesi gerekmektedir.

Taraflar arasındaki tespit davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın taraf vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince davacı vekilinin istinaf başvurusunun reddine, davalılar vekillerinin istinaf başvurularının kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılıp düzeltilerek yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekilince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin davalı şirkete ait işyerinde 16.09.1991 tarihinden itibaren matbaa/laklama işinde çalıştığını, işyerinde devamlı kimyasal madde solumak ve gürültülü ortamda çalışmak durumunda kaldığını, işyerinde kullanılan maddelerin insan sağlığı üzerinde olumsuz etkileri bulunan maddeler olduğunu, davalı işyerinin “*solunum ve cilt yoluyla vücuda geçen gaz ve diğer zehirleyici maddelerle çalışan işyeri*” kapsamında olduğunu ileri sürerek müvekkilinin 16.09.1991 tarihinden itibaren çalıştığı davalı işyerinin ve iş kolunun matbaa olduğunun tespiti ile müvekkilinin çalışmasının 506 sayılı Kanun'un Ek 5. madde hükmünden yararlandırılması, fiili çalışma süresine itibari hizmet süresinin eklenmesi ve emekliliğe hak kazandığı tarihten itibaren bağlanacak yaşlılık aylığının yasal faizi ile birlikte ödenmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK/Kurum) vekili; itibari hizmet süresinden istifade edebilmek için 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesinde belirtilen koşulların araştırılması gerektiğini belirterek davanın reddini savunmuştur.

2. Davalı Silgan Öntaş Ambalaj Sanayi ve Ticaret A.Ş. vekili; davacının müvekkili işyerinde operatör olarak 16.09.1991-31.03.2017 tarihleri arasında

çalıştığını, müvekkili işyerinin basım ve gazetecilik alanında değil metal işkolunda faaliyet gösterdiğini, davacının iddia ettiği gibi işyerinin fiziksel, ruhsal, fizyolojik ve tıbben insan sağlığı ve çalışma gücünü olumsuz yönde etkileyerek yaşam süresini kısaltan ağır ve yıpratıcı koşullar taşımadığı gibi 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesindeki koşulların da oluşmadığını, bu nedenle davacının itibari hizmet süresinden yararlanamayacağını belirterek davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 20.10.2020 tarihli ve 2018/224 Esas, 2020/419 Karar sayılı kararı ile; 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesinin II numaralı bendine göre itibari hizmet süresinden istifade edebilmek için sigortalının basım ve gazetecilik işyerinde çalışması ve çalışılan yerde sözü edilen bendin (a- f) alt bentlerinde yazılı fiziksel dış etkenlerden birinin gerçekleşmesinin gerektiği, tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde işe başladığı 16.09.1991 tarihinden hükmün yürürlükten kaldırıldığı 30.09.2008 tarihine kadar geçen çalışma süresinde laklama bölümünde laklama makinesi operatörü olarak çalışan davacının bu dönemde çalıştığı fiziksel ortamın koşulları ve kullanılan kimyasallar nedeniyle ortaya çıkan zararlı gazlara, ayrıca makine temizliğinde kullanılan solvent buharına maruz kaldığı işyerinin de *“solunum ve cilt yoluyla vücuda geçen gaz ve diğer zehirleyici maddelerle çalışan işyeri”* olduğu, tüm bu nedenlerle davacının itibari hizmet süresinden faydalanması gerektiği, yaşlılık aylığı bağlanması talebi yönünden ise kesinleşmemiş hükümle elde edilen sigortalılık süresinin yaşlılık aylığı koşullarının oluşumunda dikkate alınmasının mümkün olmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 10.02.2023 tarihli ve 2021/673 Esas, 2023/361 Karar sayılı kararı ile; davalı işyerinin ana faaliyet konusunun teneke imalatı olduğu, teneke imalatı sırasında teneke kutu üzerine baskı yapıldığı, söz konusu işyerinde basım ve gazetecilik adına herhangi bir faaliyette bulunulmadığı, basım işyerinin mevkute çıkarmaya yönelik faaliyet göstermesi zorunluluğu bulunmasa da işyerinin nitelik itibarıyla matbaa işyeri olması gerektiği, teneke ambalaj imalatı işi yapılan işyerinin itibari hizmet süresinden yararlanmayı gerektirir iş kollarına girmediği, bu nedenle davacının itibari hizmet süresinin tespiti talebinin ve keza gerek tahsis gerekse dava tarihi itibarıyla yaşlılık aylığı şartlarından olan 50 yaş şartını yerine getiremediğinden yaşlılık aylığına ilişkin talebinin de reddi gerektiği gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun reddine, davalılar vekillerinin istinaf başvurularının kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılıp düzeltilerek yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; *"...İnceleme konusu davada davacı, davalı işverene ait iş yerinin üretim bölümünde laklama makinesi operatörü olarak çalıştığını belirterek bu işyerinden bildirilen çalışmalarına itibari hizmet süresi verilmesini talep etmiş, Mahkemesince işyerinin basın ve matbaa işyeri olmadığı gerekçesiyle reddine karar verilmiştir. Karar eksik araştırma ve incelemeye dayalıdır.*

Dosya içinde bulunan bilgi ve belgelerden, davacının davalı adına tescilli 256202,35 sicil numaralı işyerinden 16.09.1991 tarihinden itibaren bildirimlerinin bulunduğu, Mahkemesince iş yerinde keşif yapıldığı ve tanık dinlendiği, davacının iş yerinin üretim bölümünde laklama makinesi operatörü olarak çalıştığının tespit edilmiş olması ve davalı şirkete ait işyerinin mahiyeti matbaa olmasa dahi baskı makineleri ile plastik ve kağıt ambalaj malzemesi üzerine basım yapılan bir işyeri olması nedeni ile davacının davalı işveren tarafından bu çalışma kapsamında 30.09.2008 tarihine kadar bildirilen çalışmalarının 506 sayılı Kanun'un Ek 5 inci maddesinin II numaralı bendi kapsamında itibari hizmet süresi kapsamında olduğunun kabulü gerekir.

Mahkemesince toplanan tüm delillerin bu kapsamda yeniden değerlendirilerek varılacak sonuca göre davacının dava konusu talepleri hakkında bir karar verilmesi gerekirken, eksik araştırma ve inceleme sonucu yazılı şekilde hüküm tesisi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; önceki gerekçeye ilaveten dosya kapsamında işyerinde plastik ve kâğıt ambalaj malzemesi üretimi yapıldığı konusunda herhangi bir iddia mevcut olmayıp İlk Derece Mahkemesi hükmüne dayanak alınan bilirkişi raporunda da işyerinde teneke ambalaj malzemesi üretimi yapıldığının keşifteki tespitlere dayalı olarak belirlendiği, davacının laklama makinesi operatörü olarak çalıştığı da kayıtlarla sabit ve çekişmesiz olup ürünün parlak görünmesi ve dış etkenlere karşı korunmasını sağlayan laklama işleminin gıdalara metal bulaşmasının önüne geçmek ve gıdanın renk, aroma ve tadında bozulmayı önlemek amacıyla gıda maddesi ile teneke kutunun etkileşimini önlemeye yönelik olduğu, bu işlemde herhangi bir matbaa mürekkebi kullanılmasının gıdayı korumak amacıyla yapılan işlemin doğasına da aykırı olduğu gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararına karşı süresi içinde davacı vekilince temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili, işyerinde yapılan keşifte matbaa makineleri ile metal tabakalar

üzerine basım işlemi gerçekleştirildiği belirtilerek davalı işyerinin basım işyeri olduğunun tespit edildiğini, Mahkemece her ne kadar laklama işleminde herhangi bir matbaa mürekkebi kullanılmasının gıdayı korumak amacıyla yapılan işlemin doğasına aykırı olduğu gerekçesiyle müvekkilin yaptığı iş nedeniyle itibari hizmet süresinden faydalanamayacağı belirtilmişse de bilirkişi raporunda işyerinde yapılan keşifte, matbaa makinalarından biri ile laklama makinesinin aynı bölümde bulunduğu ayrıca bu bölümde makine lokal havalandırma sistemlerinin bulunduğu ancak ortamın genel havalandırmasını sağlayan havalandırma sisteminin bulunmadığı belirlendiğinden bu hâliyle davalı işyerinin itibari hizmet süresinden yararlanmayı gerektirir iş kollarına girdiğini, eldeki dava ile 1498 gün itibari hizmet süresinin mevcut hizmetlerine eklenmesi ile birlikte tespit edilen gün sayısı ait olduğu yıla mal edileceğinden prim günü sayısının tahsis talep tarihi itibariyle aylıklık aylığının bağlanması için yeterli hâlde geleceğini ve bu nedenle davanın kabulüne karar verilmesi gerektiğini belirterek direnme kararının bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda laklama makinesi operatörü olarak çalışan davacının 16.09.1991-30.09.2008 tarihleri arasındaki hizmet süresi yönünden 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun Ek 5. maddesi kapsamında itibari hizmet süresinden yararlanmasının mümkün olup olmadığı, buradan varılacak sonuca göre davacının talepleri hakkında karar verilmesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun (506 sayılı Kanun) Ek 5. maddesi.

2. Değerlendirme

1. Sosyal güvenlik sistemlerinde bazı yıpratıcı türden işlerde çalışan kişilerin sigortalılık sürelerine, onları aylıklık aylığına kavuşma süresini kısaltarak ödüllendirme amacıyla farazi hizmet süreleri eklenmektedir. Ağır, yıpratıcı ve tehlikeli işlerde çalışanların sigortalılık sürelerine fazladan belirli bir süre "*farazi sigortalılık süresi*" olarak eklenmekte, bu suretle daha erken emekliliğe hak kazanmaları veya malûllük, ölüm sigortalarında kendilerine benzerlerine göre daha avantajlı bir durum sağlanmaktadır. Burada var olmayan fakat varsayılan bir sigortalılık süresi söz konusudur ve sigortalının eylemli çalışması artırımı olarak işlem görmektedir. Bu anlamda "*itibari hizmet süresi*" ilgili olduğu yasaya özgüdür ve düzenlendiği alanla sınırlıdır. Nitekim 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'na 11.08.1977 tarihli ve 2098 sayılı Kanun ile eklenen Ek 5. maddeyle insan sağlığını ve ömrünü olumsuz yönde etkileyen bazı ağır ve yıpratıcı türden işlerde çalışan sigortalıların sigortalılık sürelerine farazi hizmet süresi eklenmesi öngörülmüştür. Fiili hizmete dayanmayan bu sigortalılık sürelerine "*itibari hizmet süresi*" denir (Aziz Can Tuncay, Sosyal Güvenlik Hukukunun Esasları, İstanbul 2008, s.365).

2. Sosyal Sigortalar Kanunu'nun Ek 5. maddesi:

“506 sayılı Kanuna göre sigortalı sayılanların aşağıda sayılan görevlerde geçen sigortalılık sürelerine, bu sürelerin her tam yılı için, bizâlarında gösterilen süreler, sigortalılık süresi olarak eklenir.

Sigortalılar Hizmetin Geçtiği Yer Eklenecek Süre

I-a) 212 sayılı Kanunla değiştirilen 5953 sayılı basın mesleğinde çalışanlarla çalıştıranlar arasındaki münasebetleri düzenliyen kanun kapsamına tabi olarak çalışan sigortalılar.

5953 sayılı Kanunu Değiştiren 212 sayılı Kanunun birinci maddesi kapsamına giren işyerleri, 90 gün,

b) Basın kartı yönetmeliğine göre basın kartına sahip olmak suretiyle gazetecilik yaparken, kamu kurumlarına giren ve bu kurumlarda meslekleriyle ilgili görevlerde istihdam edilen sigortalılar.

Basın müşavirlikleri, 90 gün,

II - (Değişik bent: 20/06/1987 - 3395/13 md.)

Basım ve gazetecilik işyerlerinden 1475 sayılı Kanun ve değişikliklerine göre çalışan sigortalılar,

a) Solunum ve cilt yoluyla vücuda geçen gaz veya diğer zehirleyici maddelerle çalışılan işyerleri,

b) Fazla gürültü ve ıhızgaz yapıcı makine ve aletlerle çalışarak iş yapılan işyerleri,

c) Doğrudan doğruya yüksek hararete maruz bulunarak çalışan işyerleri,

d) Fazla ve devamlı adalı gayret sarf edilerek iş yapılan işyerleri,

e) Tabii ışığın hiç olmadığı ve münhasıran suni ışık altında çalışılan işyerleri,

f) Günlük mesainin yarısından fazlası saat20.00'densonraçalışarak yapılan işyerleri, 90 gün,

III- Gemi adamları, gemi ateşçileri, kömürcüler, dalgıçlar, Denizde, 90 gün,

IV -1. Çelik, demir ve tunç döküm,

(...), fabrika,

2. Zehirli, boğucu, yakıcı, öldürücü atöbye, havuz ve depolarda, trafo binalarında ve patlayıcı gaz, asit, boya işleriyle gaz da çalışanlar, maskesi ile çalışmayı gerektiren işlerde,

3. Patlayıcı maddeler yapılmasında,

4. Kaynak işlerinde çalışanlarda, 90 gün

Kesirlerin hesaplanmasında tam yıl 360 gün olarak alınır. Fiilen çalışılmış güne eklenecek itibari hizmet günü sayısının bulunmasında (Çalışılan gün sayısı × 0,25) formülü uygulanır.” düzenlemesini içermektedir.

3. Bu yönüyle davanın yasal dayanağı 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesidir. Anılan maddeye göre sigortalıların itibari hizmet süresinden yararlanabilmesi için iki koşulun birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir. Birinci koşul sigortalının basım ve gazetecilik işyerlerinde çalışması; ikinci koşul ise (II) numaralı bendin (a-f) alt bentlerinde yazılı fiziksel dış etkenlerin ve olumsuz çalışma koşullarının olayda gerçekleşmesidir. Söz konusu maddede basım ve gazetecilik işyeri birlikte ifade

edilmişse de gazetecilik işi yapılmayan sadece basım işi yapılan işyerlerinde çalışan sigortalıların da maddenin alt bentlerinde sayılan koşullardan herhangi birisi olduğu takdirde itibari hizmet süresinden yararlanacakları açıktır.

4. Matbaa işyeri itibari hizmet süresi açısından değerlendirildiğinde, günümüzde matbaa endüstrisinde kullanılan kimyasal maddelerin sayısında büyük bir artış bulunmaktadır. Çalışanlar da özellikle inhalasyon (solunum) ve deri yoluyla toksik özelliği yüksek birçok maddeyi vücutlarına almaktadırlar. Bu maddeler arasında kurşun, cıva gibi ağır metaller dâhi bulunmaktadır. Hızla gelişen teknolojinin bir sonucu olarak matbaalar, tekstilden ambalaja, elektronik aletlerden duvar kâğıtlarına birçok alanda vazgeçilmez bir öğe olarak yerini almıştır. Matbaanın bu kadar geniş bir alanda kullanılmasına rağmen 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesinde düzenlenen basım işyerinin mevkiye çıkarmaya yönelik olarak faaliyet gösteren işyeri kabul edilmesi hak ve eşitliğe uygun kabul edilemez.

5. Sosyal Sigortalar Kanunu'nun Ek 5. maddesinin gerekçesinde *"...sosyal güvenlik sistemlerinde itibari hizmet süresi ve fiili hizmet zammı gibi uygulamalara, vücudu yıpratıcı, dolayısıyla çalışma gücünü ve hayat süresini azaltıcı işyerlerinde çeşitli tehlikelere açık olarak çalışanlar için yer verilmektedir. Buhar, is, duman, kurum, toz, koku, asit, zehirli gaz, gürültü, sarsıntı ve radyoaktif ışın gibi ağır ve yıpratıcı çalışma şartlarına rağmen, bu şartlara açık birçok kuruluşun kurulması, çalıştırılması ve faaliyetini sürdürmesi ekonomik, kültürel, sosyal ve sağlık yönlerinden topluma katkıları sebebiyle zorunlu bulunmaktadır. Söz konusu ağır ve yıpratıcı işlerde fiziki, ruhi ve fizyolojik bakımlardan insan sağlığını olumsuz yönde etkileyen şartlar altında çalışanların tümünün, 2098 sayılı Kanunun ek 1. maddesinde unvan sayılmak suretiyle sınırlı olarak verilen itibari hizmet süresi bakımından yararlandırılmaları, gerek Anayasamızın eşitlik ilkeleri ve gerekse sosyal güvenliğin temel prensiplerine uygun düşeceği için zorunlu görülmektedir..."* şeklinde yer alan açıklamalar da değerlendirildiğinde itibari hizmet kapsamının sadece mevkiye çıkaran işyerleri için geçerli olmasının hukuken doğru olmadığı anlaşılmaktadır.

6. Nitekim Hukuk Genel Kurulunun 19.10.2022 tarihli ve 2020/(21)10-576 Esas, 2022/1338 Karar, 20.09.2022 tarihli ve 2020/(21)10-287 Esas, 2022/1116 Karar, 09.12.2021 tarihli ve 2019/(21)10-184 Esas, 2021/1634 Karar, 07.07.2020 tarihli ve 2019/21-183 Esas, 2020/511 Karar ile 14.03.2018 tarihli ve 2015/21-3882 Esas, 2018/462 Karar sayılı kararlarında da aynı ilkeler benimsenmiştir.

7. Somut olayda davalıya ait işyerinde 16.09.1991 tarihinden itibaren matbaa ve laklama işinde çalışan davacının 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesi kapsamında itibari hizmet süresinin tespiti, yaşlılık aylığı bağlanması ve birikmiş aylıkların yasal faizi ile ödenmesi gerektiğinin tespitine karar verilmesi istemiyle açtığı eldeki davada, davacının 16.09.1991 tarihinde davalı işyerinde laklama makinesi operatörü olarak çalışmaya başladığı, 31.03.2017 tarihine kadar çalışmasının devam ettiği, Özel Dairenin işyerinin plastik ve kağıt ambalaj malzemesi üzerine basım yapılan işyeri olduğu yönündeki kabulünün aksine İlk Derece Mahkemesindeki yargılama sırasında yapılan keşif sonrası düzenlenen 02.01.2020 tarihli bilirkişi kurulu

raporunda işyerinde teneke ambalaj malzemesi üzerine matbaa makinelerinde baskı işi yapıldığı, baskının dayanıklılığının arttırılması için öncesinde laklama yapıldığı için işyerinin aynı zamanda basım işlerinin yapıldığı bir işletme olduğu, laklama makinası operatörü olarak çalışan davacının çalıştığı fiziksel ortamın koşulları ve kullanılan kimyasallar nedeniyle ortaya çıkan zararlı gazlara, ayrıca makine temizliğinde kullanılan solvent buharlarına maruz kaldığı yönünde tespitlere yer verildiği, tanık beyanlarından da davacı ile aynı bölümde çalışanların teneke üzerine baskı işini yaparken kimyasallara maruz kaldıklarının anlaşıldığı, bu itibarla davalı şirkete ait işyerinin mahiyeti matbaa olmasa dahi baskı makineleri ile metal (teneke) ambalaj malzemeleri üzerine baskı işlemi yapılan bir işyeri olması nedeni ile davacının davalı işveren yanında 30.09.2008 tarihine kadar geçen çalışmaları yönünden 506 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesinin (II) numaralı bendi kapsamında itibari hizmet süresinden yararlanması gerektiği açık olmakla davacının dava konusu talepleri hakkında karar verilmesi gerekmektedir.

8. Hukuk Genel Kurulundaki görüşmeler sırasında davacının itibari hizmet süresinden yararlanamayacağı yönünde verilen Bölge Adliye Mahkemesi kararının isabetli olduğu, açıklanan sebeple direnme kararının onanması gerektiği ileri sürülmüş ise de Kurul Çoğunluğu tarafından bu görüş benimsenmemiştir.

9. O hâlde direnme kararı Özel Daire bozma kararında gösterilen ve yukarıda belirtilen ilave gerekçe ve nedenlerle bozulmalıdır.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen ve yukarıda açıklanan ilave gerekçe ve nedenlerden dolayı 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 371. maddesi gereğince **BOZULMASINA**,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Dosyanın HMK'nın 373. maddesinin 2. fıkrası uyarınca kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

24.06.2026 tarihinde oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.